

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: For den soleklare Gud

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "For den soleklare Gud", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke*. - 1944, 1944-1964, s. 437. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid124410/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Ære være, Frelser, Dig!
Sande maa den hele Jord,
Din Langmodighed er stor!
Vær Du os miskundelig!

No. 215. *)

- 1 For den soleklare Gud
Adam blind miskiendte,
Dreves han af Eden ud,
Som han det fortjende!
Atter kom i Paradis
Røveren, for han retviis
Kiendte Gud i Taage!
Lukt ved Kundskabs-Træets Rod,
Spræng saa op ved Korsets Fod
Paradisets Laage!
- 2 Slangen spyed hist i Læ
Gift i Evas Øre,
Kvindens Sæd paa Korsets Træ
Lærde Støv at høre,
Lod udstrømme over Jord
Vand og Blod i Naadens Ord,
Lærde Folk tillige,
Med den Røver lykkelig,
At udraabe: tænk paa mig,
Herre i dit Rige!
- 3 Før dit Sole-Øie brast,
Ypperste blandt Helte!
Nagled Du til Korset fast
Dommen, som os fældte:
Naglen, med din rene Haand,

*) Efter Græske Vers.

Gienneborned Lovens Baand,
Helveds Hold og Skiøde!
Ja, korsfæstet blev med Dig,
I Hvis Mænd ei fandtes Svig,
Lovens Band, og døde!

- 4 Som et stille Offer-Lam
Gik vor Drot i Døden,
Ændsed ikke Korsets Skam,
Bar uskyldig Brøden,
Vendte ei sit Ansigt bort
Fra al Verdens Vee og Tort,
Vilde Alt udsone:
Gjorde i et Gylden-Aar
Jorden til en Rosen-Gaard,
Under Torne-Krone!
- 5 *Moses*, underviist af *Gud*,
Gjorde, som *Han* vilde,
Strakke begge Arme ud,
Korsset at afbilde!
Da om Himlens Hjelp det gjaldt,
Under Kors *Amalek* faldt,
Steg kun, naar det daled;
Staae og falde maae paa Jord
Kirken saa med *Korsets Ord*,
Det blev der afmalet!
- 6 *Christne!* derfor Alle her
Samle eder Røsten!
Ei af plumret Brønd og Kiar
Meer I øse Trøsten,
Men af Naadens klare Flod,
Sprunget ud ved Korsets Fod,
Og af Klippe-Graven!
Korsets Ord er Sydens Død.

Livets Rost fra Graven lod,
Lukked op Guds-Haven!

No. 216. *)

- 1 Tie, alt Kiød, for Aasyn Hans,
Som paa Korset blegner!
Solen mistet har sin Glands,
For Hans Hoved segner,
Jorden bæver, Dødelige!
Jordisk Lyst fra Hjertet vige
Her for Himmelsk Ære-Frygt!

- 2 Kongers Konge, Drottens Drot,
Selv er Offer-Lammet,
Gæstebudet, evig godt,
Er idag berammet,
Thi Hans Kiød er Siæle-Føde,
Og Hans Blod er Liv af Døde,
Herrens Bord er Himmerig!

- 3 Hvor til Altret under Krands
Det *Guds Lam* mon fare,
Foran gaaer, med Sky om Glands,
Himlens Engle-Skare,
Cherubim med Øine blide,
Seraphim med Vinger hvide,
Dæmpet, dybt Halleluja!

- 4 Øine lukke ved det Syn
Soel og Seraphimer,
Tør ei see paa Vredens Lyn,
I de mørke Timer;
Giøre saa og frelste Sjæle.

*) Ligeledes efter det Græske.